

14.11.2020

Dobrý den všem, kteří jste mi napsali.

Mám upřímně velkou radost z vašich reakcí, hlavně z toho, že s drogami nemá většina z vás žádné nebo jen malé zkušenosti. Ona totiž žádná zkušenost, ani ta nejmenší, není zanedbatelná! Ono právě od těch malých zkušeností se potom odvíjí náš dlouhodobý postoj k této věci. Zda budeme toleranční k lidem ve svém okolí, kteří drogy berou nebo si zvolíme méně rizikové přátele.

Opravdu děkuji za všechny vaše dopisy a přeji vám co nejvíce úspěchů při studiu a ať se vám drogy nikdy nepřiletou do cesty.

Odpovědi na otázky:

1. Věděl jsem, že můj pervitin nikoho nezabije, protože jsem ho vždy nejprve sám vyzkoušel na sobě. Po vyrobění jsem si šňupnul čáru.
2. Nikdo z rodiny mě nezavrhnul, ten můj příběh je dost složitý a zamotaný. Bylo by potřeba sepsat knihu, aby to bylo možné vše vysvětlit. A také jsem slíbil, že už nic takového nikdy neudělám! Věř mi.
3. Prvních pár dní ve vězení je hrozný pocit beznaděje, strachu z budoucnosti a stezku po rodině.

Valentýně: Děkuji za optání zvládnám to, ale hlavně díky víře v Boha a dobrým lidem, včetně mé rodiny.

Je spousta okamžiků v mém životě, které bych rád změnil, např.: ztráta manželství, nebyl to proces, ale okamžik, kdy jsem propadl závislosti. Od té doby šel můj život do háje.

A nejdůležitější vzpomínka, která mi dává naději je narození mého syna. Jsem stále s ním a to mě drží nad vodou. On je pro mne tím motorem a záchytným bodem. Nechci zklamat jeho ani nikoho dalšího z těch lidí co mi věří. Všichni Valentýno pro život na drogách jsem se rozhodl sám a pro život bez nich se každý každý musí rozhodnout sám. Jiná cesta z toho nevede. Já už jsem se rozhodl žít bez nich a to nekompromisně!

Opravdu ze srdce děkuji i za Tvůj dopis a za otázky, pokud budeš chtít a škola Ti to povolí můžeš mi klidně zase napsat, budu rád. Mnoho štěstí ahoj Michal

Michal Kerner

81592746000748

Poděkování za dopisy od studentů a odpovědi.